

Ἵβρις κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ ὀσίων τοῦ Ἰθνοῦς Ἀδελφότης Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ»

«Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνοῦς, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Σὲ ἀποϊεροποίηση τοῦ κοινωνικοῦ ἰστοῦ τῆς πατρίδας μας ὀδηγεῖ τὸ νέο σχέδιο Νόμου ἀλλαγῆς τοῦ ἰσχύοντος Ποινικοῦ Κώδικα. Συγκεκριμένα ἀποποινικοποιεῖται ἡ κακόβουλη βλασφημία καὶ καθύβριση μὲ οἰονδήποτε τρόπο τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θρησκείας (ὅποιασδήποτε ἀναγνωρισμένης θρησκείας), ἡ περιύβριση νεκροῦ ἢ τῆς τέφρας του, ἡ ἀπάτη γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς στράτευσης, ἐνῶ παράλληλα ἀξιόποινες πράξεις πού μέχρι σήμερα χαρακτηρίζονταν ὡς κακουργήματα, ὅπως π.χ. προπαρασκευαστικὲς ἐνέργειες ἐσχάτης προδοσίας, ὑπηρεσία στὸν ἐχθρό, σύμπληξη τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως, κατασκευὴ καὶ κατοχὴ ἐκρηκτικῶν, δωροδοκία πολιτικῶν προσώπων κ.ἄ., ἀντιμετωπίζονται πλέον ὡς πλημμελήματα, δηλαδή μὲ πολὺ ἐλαφρότερες ποινές.

Ἦδη ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀντέδρασε στὸ νέο σχέδιο Νόμου μὲ δελτίο Τύπου, στὸ ὁποῖο, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὑπογραμμίζει ὅτι «τὸ γεγονός αὐτὸ θὰ ἔχει ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὸ ἀγαθὸ τῆς θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς εἰρήνης, θέμα πού ἀφορᾶ καὶ ὅλες τὶς δραστηριοποιούμενες στὸν τόπο μας γνωστὲς θρησκείες».

Φωνή διαμαρτυρίας ὑψωσε μὲ ἐγκύκλιό του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος τόνισε ὡς πρὸς τὴν κακόβουλη βλασφημία τῶν θείων ὅτι μὲ τὸ ἰσχύον νομικὸ καθεστῶς προστατεύεται ὄχι ὁ Θεός, ὁ Ὅποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκη ποινικῆς προστασίας καὶ εἰσαγγελικῆς παρεμβάσεως, ἀλλὰ «τὸ ἔννομο ἀγαθὸ τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καὶ ἡ δημοκρατικὴ εὐστάθεια τῆς χώρας». Ἄν τὸ νομικὸ αὐτὸ κάθεστῶς ἀλλάξει, διακυβεύονται τὰ κοινωνικὰ αὐτὰ ἀγαθὰ.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος, ἀναφερόμενος σ' αὐτὲς τὶς προτεινόμενες νομικὲς ἀλλαγές, ἔθεσε κάποια εὐλόγα ἐρωτήματα: «Ὅταν ἀκόμα καὶ στὴν ἀρχαιότητα ὁ νεκρὸς – κεκοιμημένος κατὰ τὴν Ἐκκλησία – τύγγανε τιμῆς καὶ σεβασμοῦ... σήμερα θὰ πρέπει νὰ ἐπιτρέψουμε νὰ ὑβρίζεται, καὶ ἐμεῖς νὰ σιωποῦμε; Ὅταν ἡ πίστη καὶ ἡ θρησκεία εἶναι στοιχεῖο ἰδιοπροσωπίας, στοιχεῖο ταυτότητας ἑνὸς λαοῦ, ἑνὸς ἔθνους, δὲν ἔχουμε χρέος καὶ εὐθύνη ὅλοι μας, θεσμοί, πρόσωπα καὶ κοινωνία, νὰ διαφυλάξουμε καὶ διασφαλίσουμε τὴν ἱερότητα αὐτῆς τῆς πίστεως; Ποῦ ὁδηγεῖται μιὰ κοινωνία, ὅταν δὲν σέβεται τὰ θέσμια, τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια;... Μπορεῖ στὸ ὄνομα τοῦ “ἐξορθολογισμοῦ τῶν ἀδικημάτων” νὰ ἀποϊεροποιεῖται ὁ ἱστὸς μιᾶς κοινωνίας;»

Ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλῆ θὰ σηκωθεῖ ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο μύθο γιὰ νὰ ἀντιταχθεῖ στὸ νέο νομοσχέδιο: «Δὲν ἔχουν τόση ἰσχύ οἱ δικές σου διαταγές (Κρέοντα), ὥστε νὰ μπορεῖς νὰ ὑπερνικήσεις τοὺς ἄγραφους καὶ ἀπαρασάλευτους θεϊκοὺς νόμους» (στίχ. 453-455). Τὸ προτεινόμενο σχέδιο νόμου ἀποτελεῖ ὕβρι κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τοῦ Ἔθνους.